Από το Συναξάρι - Ο άγιος Βαάστ, επίσκοπος Αράς

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 6 Φεβρουαρίου, 2021

6 Φεβρουαρίου

Όταν ο Χλοδοβίκος μπήκε θριαμβευτής στη Γαλατία μετά τη νίκη του επί των Αλαμανών στο Τολμπιάκ (490), πέρασε από την πόλη Τουλ της Λωραίνης· και καθώς επιθυμούσε να εκπληρώσει το τάμα που είχε κάνει να ασπασθεί τον χριστιανισμό, ζήτησε να συναντήσει κάποιον άνθρωπο ικανό να τον διδάξει. Του συνέστησαν τότε τον ιερέα Βαάστ (Βεντάστ ή Γκαστόν) που είχε αρχικά ζήσει σαν ερημίτης και που όλοι θεωρούσαν έναν αληθινό άγγελο επί της γης. Ο Χλοδοβίκος τον πήρε μαζί του και όπως συνέβη με τον Φίλιππο και τον ευνούχο της βασίλισσας της Αιθιοπίας (βλ. Πράξ. 8), ο Βαάστ κατήχησε τον βασιλιά καθ' οδόν, επιβεβαιώνοντας τη διδαχή του με τη θεραπεία ενός τυφλού.

Μετά τη βάπτιση του Χλοδοβίκου στη Ρενς (25 Δεκ. 496), ο βασιλιάς συνέστησε τον κατηχητή του στον άγιο Ρεμίγιο (1 Οκτ.), ο οποίος τον απέστειλε στα χωριά για να διδάξει τους πιστούς, να βοηθήσει τους φτωχούς και τους ασθενείς και να διαδώσει σε όλους την αγάπη και την ευσπλαχνία του Θεού. Είχε τόση επιτυχία στο έργο του που ο Απόστολος των Φράγκων τον χειροτόνησε επίσκοπο του Αράς, πρωτεύουσας του Αρτουά, που είχε παλιότερα ευαγγελισθεί, αλλά ήταν ολοσχερώς σχεδόν καταστραμμένη μετά τις εισβολές των βαρβάρων και όπου η ειδωλολατρία είχε πάρει τη θέση της λατρείας του αληθινού Θεού.

Φθάνοντας ο άγιος Βαάστ θεράπευσε έναν τυφλό και έναν χωλό που ζητούσαν ελεημοσύνη. Καθώς έκλαιγε βλέποντας τα ερείπια της εκκλησίας όπου άλλοτε συνάζονταν το χριστιανικό πλήρωμα, αίφνης πρόβαλε από αυτά μια αρκούδα με απειλητικές διαθέσεις. Ο άγιος ατάραχος την έδιωξε με μια του λέξη και συνέχισε

την προσευχή του.

Αμέσως ρίχτηκε στη δουλειά με θάρρος και εγκαρτέρηση· ανέλαβε την ανέγερση ενός ναού αφιερωμένου στην Θεοτόκο και άρχισε να κηρύττει θεραπεύοντας παράλληλα ασθενείς, εκβάλλοντας δαιμόνια και επιτελώντας άλλα θαύματα προς επιβεβαίωση του λόγου του.

Μια μέρα ο άγιος επίσκοπος έλαβε πρόσκληση από έναν χωροδεσπότη της περιοχής για ένα από τα συμπόσιά του, τα οποία κατέληγαν σε επαίσχυντες κραιπάλες και στο οποίο θα παρευρισκόταν ο βασιλιάς Κλοθάριος. Μπαίνοντας στη σάλα, ο Βαάστ έκανε το σημείο του Σταυρού, κατά τη συνήθειά του, και αμέσως οι κανάτες που ήσαν γεμάτες μεθυστικό κρασί έσπασαν. Οι συμποσιαστές τότε τρομοκρατημένοι δέχθηκαν με σεβασμό τις επιπλήξεις του αγίου και πλήθος μεταστροφών σε όλη τη Γαλατία ακολούθησαν το θαύμα αυτό.

Από το 510, ο άγιος Ρεμίγιος εμπιστεύτηκε στον Βαάστ τη διοίκηση της επισκοπής του Καμπραί μαζί με εκείνη του Αράς. Έτσι ο άγιος συνέχισε με αυξημένο ζήλο τις αποστολικές περιοδείες του, ανεγείροντας εκκλησίες και φιλανθρωπικά ιδρύματα, χειροτονώντας ιερείς και κατηχώντας τους πιστούς.

Μετά σαράντα χρόνια αδιάκοπων κόπων, ο άγιος, ηλικίας τότε ενενήντα τεσσάρων χρόνων, επέστρεψε άρρωστος στο Αράς. Μία κρύα νύχτα του χειμώνα, μια φωτεινή νεφέλη φάνηκε να βγαίνει από το ταπεινό σπίτι του επισκόπου και να υψώνεται στον ουρανό. Όταν του ανήγγειλαν τούτο το θαυμαστό φαινόμενο, εκείνος σύναξε τα πνευματικά του τέκνα, τους ιερείς συνοδοιπόρους του στις ιεραποστολές του, για να τους αποχαιρετήσει· έπειτα αποσυρόμενος στη σιωπηλή προσευχή, παρέδωσε την ψυχή του στον Θεό, συνοδευόμενη από τους ύμνους των αγγέλων, στις 6 Φεβρουαρίου 540.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Φεβρουάριος. Εκδόσεις "Ίνδικτος")

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*